

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Libellvs De Angelo Cvstode R. P. Francisci Albertini Soc.
Iesv Theologi**

Albertini, Francesco

Coloniae Agrippinae, M.D.C.XIV

Angelorum voluntas & desiderium nobis subueniendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46785](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46785)

dentissimum desiderium & effica-
 cem illorum voluntatem nobis sub-
 ueniendi, quod quarto loco tracta-
 dū proposueramus. Ne cui verò de
 hac dubium relinquatur, auscultet
 Prophetā Dauid, qui affirmat Deum
 constituisse Angelos custodes tuos
 tam ardentis amore salutis tuæ, vt
 comparari possint cum flammâ
 ignis, *Qui facit Angelos suos spiritus
 & ministros suos ignem vrentem.* Ad
 idem propositum refertur clarissi-
 ma illa visio, quam supra descrip-
 mus Patriarchæ Iacob videntis sca-
 lam & in eâ ascendentes ac descen-
 dentes Angelos. Vbi notandū, pari
 velocitate & alacritate ascendisse
 eos sursum, vbi contemplabantur
 viuentem Deum, quâ properabant
 deorsum, vbi offendebant quiescen-
 tem Iacob, in quo ipsum Deum de
 semine Iacob aliquando nasciturū
 venerabatur. Cæterum eadem velo-
 citate ac prôptitudine ad nos dela-
 buntur, Nā vt Origenes notat, post-
 quā Verbū assumpsit humanitatem,

*Voluntas
 & deside-
 rium eo-
 rum nobis
 subueni-
 endi.*

*Iacob sca-
 lā videt,
 Gen. 28.*

amor & sollicitudo Angelorum erga homines admodum aucta fuit, & certatim vt ita loquar, ad obsequium generi nostro præstandum accelerarunt, quia accinctum videbāt eodem sine ipsum Regem & Creatorem suum imò verò tanti æstimare cæperunt hominem, vt quidam illorum post Incarnatum Verbum à sancto Ioanne noluerit adorari,

Apoc. 19. *Caue nè feceris, conseruus enim tuus sum,* Paratos igitur sese exhibent in omni loco, omni tempore, & in omni necessitate, vt nobis subueniant. Et nos tamen è contrario in omni loco ab illis recedimus, omni tempore beneficia eorum obliuioni damus, oblectamur consilijs & quod multo pessimum subsidia flagitare datâ operâ nolimus, quæ incredibile nobis promptitudine offeruntur. Sed prius, quàm ad cætera veniam, dubitatio quædam enodanda est. Posset enim hoc loco obijci: Cur non suffecisset ad custodiam humanam sola potentia ac prouidentia Dei? nunquid non

Questio.
Cur Deus
efficiat
per Ange
los quod
solus per
se potest?

non solus ipse potuisset insolentiam eius perpetuo refranare? & quibuscunque discriminibus nostris tempestiuè efficaciterque succurrere? vt quid igitur occupat nostri causa tantum numerum, superiorum spirituum? Quare breuiter respondeo cum Diuo Banauentura, *Causa cur custodia hominum imposita fuerit Angelis.* ad defensionem hominum deputatam fuisse à Deo militiam caelestem, vt peculiare specimè daret suae omnipotentiae, quae non contenta Angelicas illas acies throno Maiestatis suae adfistere, iussit ad euidentius diuinae Magnificentiae argumentum eas *Bonaui. in* ceteris quoque creaturis inferuire; *z. d.* vt ita laudetur ac glorificetur Deus *ult.* non tantum in seipso, verum etiam in personis seruatorum suorum. Neque hoc indecens videri debet, creaturas nimirum adeo nobiles cum praediuicio aliquo status sui ministrare ignobilioribus. Nam licet in sententia Aeterni Verbi, *Maior sit qui recumbit, quam qui ministrat,* aliud tamen & ministerium quod cum seruitute & subiectione impeditur, *E 7 aliud*

HO DE ANGELO

aliud quod connotat præsentiam
& gubernationem quandam. Verba
autem Saluatoris referuntur ad pri-
mum ministerij gen^o, non ad secūdū
quod custodibus nostris Angelicis
ppriè incūbit. Et qua ratione in au-
lis principum Oeconomi prospici-
unt necessitatibus inferiorū seruo-
rum vsque ad vilissima mācipia, nec
tamen ex simili seruitute detrimen-
tum aliquod honoris patiuntur, sed
omnia faciunt ad præscriptum Prin-
cipum, quibus ipsi pariter cū omni
familia sua inseruiūt: Sic Angeli cu-
stodes dirigunt & iuuant nos, ac in
qualibet necessitate præsto sunt, præ-
ardenti desiderio, quo tenētur, ple-
nissimè exequendi, illius volunta-
tē, cui omnes tam ipsorum, quam
hominum ordines famulantur.

II. Manifestatur etiā hoc pacto cla-
rissimè potentia Dei infinita. Cū. n.
infernalis^o castris de cælo resisti de-
beat, multò potentiozem se testatur
Deus, dū præcipit damnatorū super-
biam cōculcari ab Angelis q̄ si pro-
priā dexterā diuinæ Iustitiæ micro-
nem

nem in eos vibraret. Neque interim hanc curam Angelis commendatam, homines deserit, quod terrenis Regibus vsuuenit, qui percipua sollicitudinis parte in humeros officialium suorum deuoluentes ipsi aut quiescunt, aut alijs negotijs occupantur. Sed ipse etiam immediate vniuersali & particulari prouidentia cuncta gubernat. Ac prout sicut omnes creaturas per continuam diuinam voluntatis suae operationem fouet ac vegetat; & nihilominus non impedit aut diminuit vlla in parte operationem causarum secundarum; quin tali ordine ac dependentia potentias creatas connexuit, vt nec illae a philosophis superfluae iudicentur, nec supremi Motoris operatio imperfecta: Similiter censendum est de custodia Angelorum.

III.

Deinde ordo Infnitae sapientiae omnino postulabat, custodiam hanc humani generis committi Angelis propter dona, quibus pollent, naturalia & gratuita. Enimvero diuina Lex communiter talem in operationibus suis ordinem seruat, vt infimae

ICS

res subleuentur ac perficiantur per medias, & mediæ per supremas. Inter Deum autem qui summus est & vltimus finis animarum nostrarum, & nos mortales, mediij intercedunt Cælestes Angeli, cum quia confirmati fuerunt in gratia, tum quod constant natura immortalis, & substantiâ spirituali. Itaque necessarium erat, vt ad perfectam cum Deo vnionem eueheremur auxilio Angelorum.

IV. Addi potest hucusque dictis alia ratio, vt ita præsens capitulum concludatur; Quod Angeli priuilegium hoc hominibus præsidendi promeruerunt, non tantum, quia vt supra docui natura admodum potentes ac sapientes sunt, sed particulariter etiam, quia in primo illo cõflictu cõtra Luciferum, habito diuinæ Maiestati fideles extiterunt, eumque vsq; ad finem sæculi pari semper ardore in fauorem generis humani continuant. Vnde ad textum B. Iob, *Maledicant ei qui maledicunt diei.* sequentia verba scribit S. Gregorius. *Diem*

Gr. l. 4.

Mar. 6. 11.

se.

CVSTODE. CAP. XI. 113

se quippe iste superbiens spiritus ostentare etiam Euangelicis potestatibus voluit, cum se super ceteros quasi in potentia diuinitatis extollens tot post se ad interitum legiones traxit: sed hi nimirum qui in authore suo humili corde perstiterunt, cum errori eius noctem inesse conspicerent, diem claritatis illius de semetipsis humilia sentiendo calcauerunt, qui nunc nobis doli eius tenebras indicant, & quam sit illius deijcienda ficta claritas, demonstrant.

CAPVT. XI.

CVSTODIAM ANGELI
incipere in puncto natiuitatis nostræ,
& si vnquam alias, maxime
utilem esse in articulo
mortis.

INCHOATUR Angelica hæc custodia, iuxta communem sententiam Doctorum ipso instanti Natiuitatis nostræ, quando scilicet primos miseræ huius vitæ fructus degustantes mille periculis ærumnisq;
expo-